

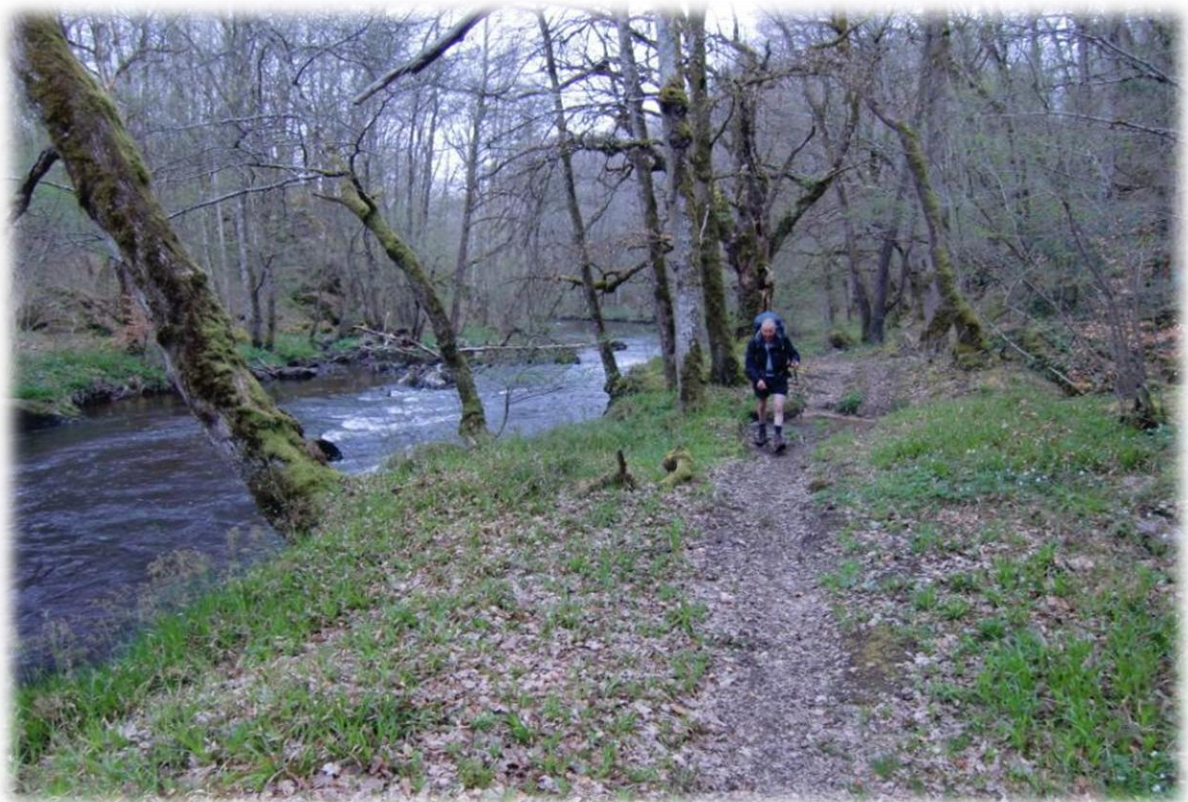
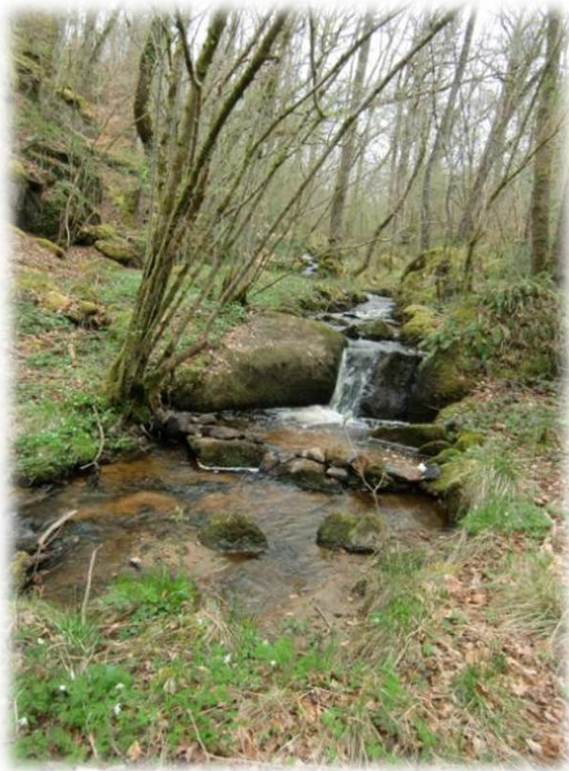
La cabane de Carriers de la Croix de Courson. Deze hut werd gebruikt door de steenkappers die in een granietgroeve van Soubrebost werkten. Ze werd in 2004 afgebroken en even verder steen voor steen weer opgebouwd en wordt nu beschouwd als beschermd patrimonium. Soubrebost komt van 'Super Bosco (eerste naamvermelding in 1158 NC) betekent Boven de Bossen. In 1911 waren er nog 60 steenkappers aan het werk. In 1978 werd hier de laatste site gesloten.

Henk heeft terug een paar dikke bomen gezien en daar kan hij niet aan weerstaan. Een plaatselijke kunstenaar heeft met wat oud ijzer een mooi kruis gemaakt. Ook voor de afvoer van het regenwater heeft hij een oplossing gezorgd.

Vandaag is er veel bewolking en af en toe dreigt het te regenen maar tot hiertoe hebben we het toch droog kunnen houden. Er is ook een serieuze temperatuursterugval. Hadden we de afgelopen dagen meer dan 20°C dan is dit nu gereduceerd tot ongeveer 7°C.

De Taurion is hier op zijn mooist. De bomen in de bossen zijn bedekt met mooi groen mos. We wanen ons soms wel in een sprookjesbos. We nemen dan ook alle tijd om al dit moois te bewonderen.

We eindigen vandaag in Banize. Er is een soort jeugdherberg waar we onze intrek kunnen nemen. Een groep heeft de volledige eerste verdieping afgehuurd. Wij krijgen met ons twee de tweede verdieping voor ons alleen.

Zaterdag 27 april 2013

- Van : Banize 540 m
- Naar : Aubusson 520 m
- Afstand : 26 km
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 600 m
- Duur : 6 uur

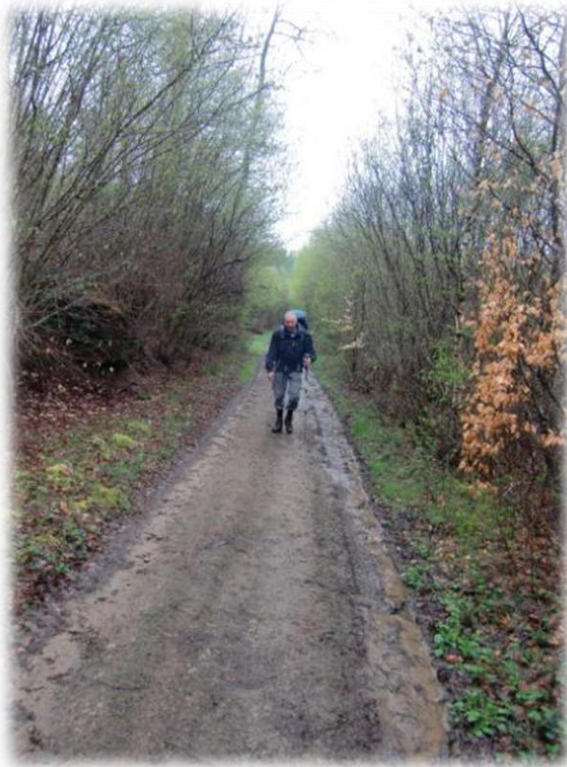
Na onze aankomst gisterennamiddag is het beginnen regenen. Het heeft zowat de ganse nacht geregend maar nu bij ons vertrek is het wel droog. De groep van de eerste verdieping waren allemaal poppenverzamelaars die jaarlijks eenmaal samenkomen. De verzamelaars komen uit alle uithoeken van Frankrijk.

Als Henk in het bos machines hoort gaat hij er meteen op af om te zien over welke machines het gaat. Hier zien we een boomsleper aan het werk. Nu gebeurt dit machinaal maar vroeger deed men het met een of meerdere paarden. Een boomsleper toen was een vak apart en werd aanzien als een zwaar beroep. Het is wel belangrijk dat de bomen in de uitsleeprichting worden geveld om zo het uitslepen te vergemakkelijken.

Toen we deze morgen vertrokken vroeg ik aan de poppenverzamelaars (Henk noemt ze popofielen) of ze vandaag ook een wandeling hadden gepland. Helemaal niet want ze hadden nog een ganse dag nodig om allerhande reparaties uit te voeren.

De club van de popofielen (of zijn het populisten?) hebben allerlei specialisten in huis. Er zijn specialisten die de ogen kunnen repareren of vervangen, het haar vervangen en of kappen, armen en benen vervangen enz.

Her en der treffen we oude autowrakken aan in bossen en weiden. Maar ook in de tuinen van particulieren zien we soms oude wrakken staan. Blijkbaar kunnen Fransen niet zo goed afscheid nemen van hun oude wagen.

Terug een zwaar bewolkte dag maar het blijft droog. Het is echter vrij koud, rond de 6 à 7 graden. Bij ons in België hebben ze zowat het dubbele.

We eindigen in het historische stadje Aubusson. Dit is vooral bekend om zijn wandtapijten en tapijten, die beroemd zijn over de hele wereld sinds de 14e eeuw. Het waren wevers uit Vlaanderen die hun toevlucht namen in Aubusson rond 1580.

Na de Franse revolutie was er de opkomst van het behang waardoor de tapijtindustrie kelderde. Tijdens de jaren 1930 maakte het tapijt een comeback en tot op heden is de tapijtindustrie in deze streek de belangrijkste werkgever.

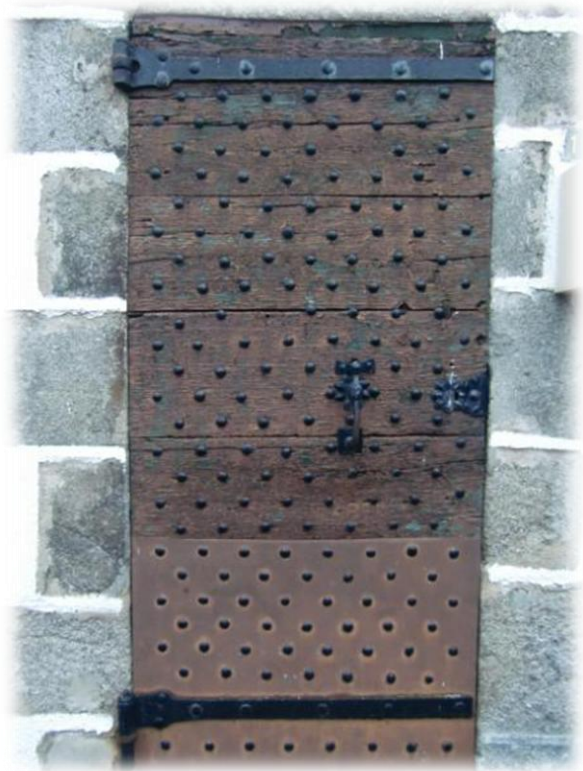
We hebben terug een hotelkamer kunnen bemachtigen. We verkennen ook het oude centrum van Aubusson en gaan 's avonds terug een limosin entrecote eten.

Zondag 28 april 2013

- Van : Aubusson 520 m
- Naar : Crocq 700 m
- Afstand : 27 km
- Stijgen : 800 m
- Dalen : 500 m
- Duur : 7 uur

De tour de l' horloge of de klokkentoren is eigenlijk een voormalige uitkijktoren, ook wel de witte toren genoemd. Deze was onderdeel van de vestigingsmuren. Deze toren is het laatste overblijfsel van de stadswal van Aubusson. Vanaf de toren werd toezicht gehouden op de stad en werd alarm geslagen in geval van brand. De toren zelf ligt niet op de GR 4 maar we brengen er wel een bezoekje aan voor we onze tocht verder zetten.

De Creuse ontspringt op een hoogte van 932 meter op het plateau van Millevaches en heeft een lengte van 255 km. Ze mondt uit in de Vienne in Bec-des-Deux-Eaux (Châtellerault). De voornaamste zijrivieren zijn de Gartempe, de Sédelle en de Petite Creuse.

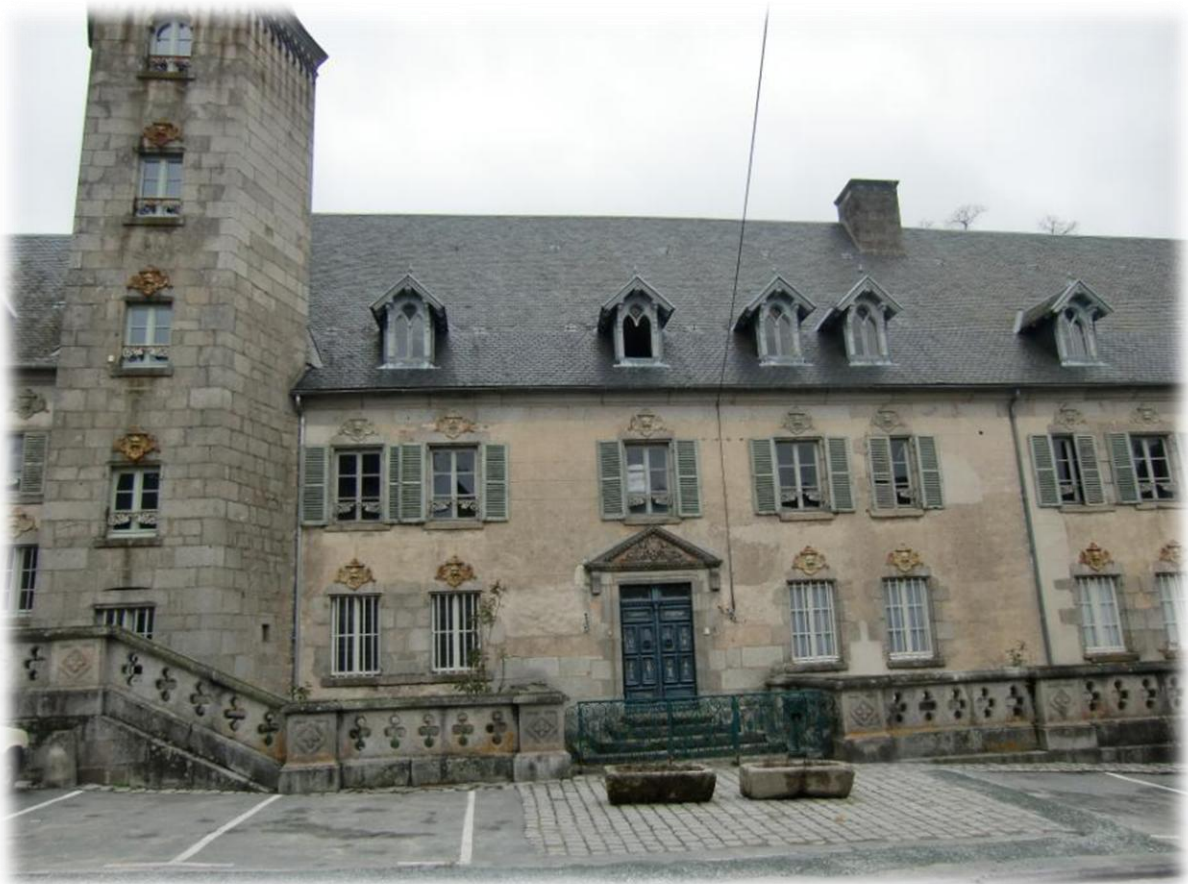

Een muskusrattenval. De val is dichtgeklapt maar er zit geen rat in. Het lokaas is er wel uit. Zou het misschien kunnen dat de val nog niet echt is opgezet of heeft een groene jongen de val dichtgeklapt?

We krijgen al zicht op ons eindpunt, de gemeente Crocq en zijn twee torens, zijnde de restanten van een fort uit de twaalfde eeuw. Vandaag is het terug droog gebleven maar slechts 5°C!

We brengen een bezoek aan de oude torens en het museum. We nemen onze intrek in een gastenkamer. Het is zondag en alle winkels zijn gesloten, zelfs de bar is dicht. Gelukkig kan de uitbaatster van de gastenkamer wel een pizza bestellen.

Maandag 29 april 2013

- Van : Crocq 700 m
- Naar : Pontaumur 540 m
- Afstand : 33 km
- Stijgen : 700 m
- Dalen : 900 m
- Duur : 11 uur

Tot hier toe heeft het nog maar enkel geregend tijdens de avond en tijdens de nacht. Als we vertrekken is het terug droog maar zwaar bewolkt en koud. We zien wel wat het wordt.

